

Γενικευμένη κοινωνική σήψη

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

Φρίκη, αποτροπιασμό και -βδελυγμία προκαλούν τα περιστατικά ειδικών εγκλημάτων που έχουν τον τελευταίο καιρό -κατακλύσει τη χώρα μας. Εγκλήματα, με θύτες άτομα πολλές φορές στενής οικογε-νειακής συγγένειας προς τα θύματά τους, άνδρες προς τις συζύγους τους, παιδιά προς τους γονείς τους ή - φρικτό ακόμα και στο άκουσμα - γονείς και παππούδες προς τα παιδιά και εγγόνια. Θύματα συνήθως ανυπεράσπιστες γυναίκες, ανήμποροι ηλικιωμένοι και τρυφερά παιδάκια. Θύματα που είτε χάνουν τελικά τη ζωή τους από στυγερό χέρι αδίστακτου -δολοφόνου, είτε περιπίπτουν - αδύναμα να -προβάλουν την οποιαδήποτε αντίδραση - στις ακόλαστες διαθέσεις των διεφθαρμένων εκμαυλιστών τους.

Τέτοια εγκλήματα, που τελευταία ακού-με καθημερινά η διαβάζουμε στις ειδήσεις και αποστρέφουμε το πρόσωπο με βδελυ-γμία, δεν ακούγονταν στη χώρα μας παλαιότερα, τουλάχιστον σε τέτοιο βαθμό και έκταση. Βέβαια όλοι τώρα ασχολούνται με την απόδοση ευθυνών, προσπαθώντας ο ένας να τις ρίξει στον άλλον. Οπωσδήποτε είναι μεγάλη η ευθύνη της Πολιτείας, η οποία χρησιμοποιεί νομοθετικές ρυθμίσεις αδικαιολόγητα επιεικείς προς τους στυγερούς αυτούς εγκληματίες, που ισοδυναμούν ουσιαστικά με ατιμωρησία.

Κλιματική αλλαγή © Pixabay

Όμως δεν πρέπει εκεί να αναζητηθεί η πρωταρχική αιτία του κακού. Δυστυχώς η όλη κατάσταση έχει πολύ βαθύτερες ρίζες· η σημερινή ελληνική πραγματικότητα όζει από τα θεμέλιά της. Τις τελευταίες δηλαδή δεκαετίες εξαπολύθηκε ένας άδηλος, μαζί και άγριος διωγμός ενάντια στις ρίζες του κοινωνικού ιστού: τις αξίες και παραδόσεις αυτού του τόπου, την ελληνορθόδοξη παράδοση, την Εκκλησία και τα ηθικά ερείσματα της κοινωνίας. Ο θεσμός της οικογένειας, του πρωταρχικού αυτού κοινωνικού κυττάρου, συνεχώς εξαρθρώνεται, μάλιστα τελευταία με νομοθετικές ρυθμίσεις που αποδομούν την παραδοσιακή αντίληψη

της, εισάγοντας διαστροφικές εναλλακτικές δομές. Η Παιδεία από την άλλη κυριολεκτικά παραπαίει σε μια απαξιώτική στάση απέναντι στον νόμο του Ευαγγελίου και τις ηθικές αξίες αυτού του τόπου, εισάγοντας νέα αντίληψη ενός άκρατου δικαιωματισμού, κατά τον οποίο ο καθένας μπορεί να ορίζει την ταυτότητά του όπως θέλει, χωρίς φραγμούς ηθικούς. Η δε τηλεόραση και το διαδίκτυο γίνονται οι δάσκαλοι του εκμαυλισμού της νεολαίας, προβάλλοντας ο,τι πιο σάπιο υπάρχει, αρκεί να θωπεύει τα κατώτερα ανθρώπινα ένστικτα. Και αυτή η τέχνη οδεύει συχνά σε κανάλια ξέφρενης ασυδοσίας στο όνομα της ελευθερίας.

«Χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται», σημειώνει ο μεγάλος Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι. Επίχειρα όλης αυτής της αποστασίας μας από τον Θεό είναι τελικά όλα όσα δρέπουμε τώρα με αυτή τη φοβερή διαφθορά και γενικευμένη κοινωνική σήψη. Καιρός λοιπόν να ανανήψουμε, να αναστηθούμε από τη φθορά και να ζητήσουμε για την πατρίδα μας και τη νέα γενιά την επιστροφή στις εντολές του Χριστού, στις αξίες και τα ιερά θέσμια της ελληνορθόδοξης παραδόσεώς μας. Μόνον έτσι θα μπορέσουμε να ανακάμψουμε.

Ορθόδοξο Περιοδικό "Ο ΣΩΤΗΡ"

<https://bit.ly/3Nu2q7x>